

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (veliko vijeće)

17. prosinca 2020.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhidbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 1. stavak 3. – Članak 6. stavak 1. – Postupci predaje između država članica – Pretpostavke izvršenja – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. drugi stavak – Pravo na pristup neovisnom i nepristranom sudu – Sustavni ili opći nedostaci – Pojam ‚pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog‘ – Uzimanje u obzir zbivanja koja su se dogodila nakon izdavanja predmetnog europskog uhidbenog naloga – Obveza pravosudnog tijela izvršenja da konkretno i precizno provjeri postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će zainteresirana osoba biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede njezina temeljnog prava na pošteno suđenje u slučaju predaje”

U spojenim predmetima C-354/20 PPU i C-412/20 PPU,

povodom zahtjevâ za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koje je uputio Rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu, Nizozemska), odlukama od 31. srpnja i 3. rujna 2020., koje je Sud zaprimio 31. srpnja i 3. rujna 2020., u postupcima izvršenja europskih uhidbenih naloga izdanih protiv

osobe L (C-354/20 PPU),

osobe P (C-412/20 PPU),

SUD (veliko vijeće),

u sastavu: K. Lenaerts, predsjednik, R. Silva de Lapuerta, potpredsjednica, J.-C. Bonichot, M. Vilaras (izvjestitelj), E. Regan, L. Bay Larsen, N. Piçarra i A. Kumin, predsjednici vijeća, T. von Danwitz, D. Šváby, S. Rodin, K. Jürimäe, L. S. Rossi, I. Jarukaitis i N. Jääskinen, suci,

nezavisni odvjetnik: Manuel Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica,

uzimajući u obzir zahtjeve Rechtbanka Amsterdam (Sud u Amsterdamu) od 31. srpnja i 3. rujna 2020. da se o prethodnim pitanjima odluči u hitnom postupku, u skladu s člankom 107. Poslovnika Suda,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 12. listopada 2020.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za osobu L, M. A. C. de Bruijn i H. A. F. C. Tack, *advocaten*,
- za osobu P, T. E. Korff i T. Mustafazade, *advocaten*,

* Jezik postupka: nizozemski

- za Openbaar Ministerie, K. van der Schaft i C. L. E. McGivern,
 - za nizozemsku vladu, M. K. Bulterman i J. Langer, u svojstvu agenata,
 - za belgijsku vladu (C-354/20 PPU), M. Van Regemorter i M. Jacobs, u svojstvu agenata,
 - za Irsku, J. Quaney, u svojstvu agenta, uz asistenciju C. Donnellyja, *BL*,
 - za poljsku vladu, B. Majczyna kao i A. Dalkowska, J. Sawicka i S. Żyrek, u svojstvu agenata,
 - za Europsku komisiju, P. Van Nuffel, J. Tomkin, K. Herrmann i S. Grünheid, u svojstvu agenata,
- saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 12. studenoga 2020.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjevi za prethodnu odluku odnose se na tumačenje članka 19. stavka 1. UEU-a, članka 47. drugog stavka Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.) (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka 2002/584).
- 2 Zahtjevi su upućeni u okviru izvršenja u Nizozemskoj dvaju europskih uhidbenih naloga koje su izdali, u predmetu C-354/20 PPU, 31. kolovoza 2015. Sąd Okręgowy w Poznaniu (Okružni sud u Poznaniu, Poljska) radi kaznenog progona osobe L te, u predmetu C-412/20 PPU, 26. svibnja 2020. Sąd Okręgowy w Sieradzu (Okružni sud u Sieradzu, Poljska) radi izvršenja kazne oduzimanja slobode osobi P.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Uvodne izjave 5., 6. i 10. Okvirne odluke 2002/584 glase kako slijedi:
 - „(5) Cilj koji si je postavila [Europska] [u]nija, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, vodi prema ukidanju izručenja između država članica i njegovu zamjenjivanju sustavom predaje osoba između pravosudnih tijela. Nadalje, uvođenje novog pojednostavljenog sustava predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona omogućuje ukidanje zamršenosti i opasnosti od kašnjenja koji postoje kod sadašnjih postupaka izručivanja. Tradicionalni odnosi suradnje koji su do sada prevladavali između država članica trebali bi biti zamijenjeni sustavom slobodnog protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako prije, tako i poslije donošenja pravomoćnih odluka, u području slobode, sigurnosti i pravde.
 - (6) Europski uhidbeni nalog, predviđen ovom Okvirnom odlukom, prva je konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra ‚kamenom temeljcem‘ pravosudne suradnje.

[...]

- (10) Mehanizam europskog uhidbenog naloga temelji se na visokoj razini povjerenja između država članica. Njegova primjena može biti suspendirana samo u slučaju da neka država članica ozbiljno i neprekidno krši načela iz članka 6. stavka 1. [UEU-a]. Kršenje utvrđuje Vijeće [Europske unije] u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. [UEU-a], s posljedicama predviđenima u članku 7. stavku 2. [UEU-a].”
- 4 Člankom 1. te okvirne odluke, naslovljenim „Definicija europskog uhidbenog naloga i obveza njegova izvršenja”, predviđa se:
- „1. Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.
2. Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.
3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. [UEU-a].”
- 5 Članci 3., 4. i 4.a navedene okvirne odluke utvrđuju razloge za obvezno i moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga.
- 6 Člankom 6. te okvirne odluke, naslovljenim „Utvrđivanje nadležnih pravosudnih tijela”, određuje se:
- „1. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog jest pravosudno tijelo države članice koja izdaje uhidbeni nalog, nadležno za izdavanje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.
2. Pravosudno tijelo izvršenja jest pravosudno tijelo države članice izvršenja nadležno za izvršenje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.
3. Svaka država članica obavještava Glavno tajništvo Vijeća o nadležnim pravosudnim tijelima u skladu sa svojim pravom.”
- 7 U skladu s člankom 15. Okvirne odluke 2002/584, naslovljenim „Odluka o predaji”:
- „1. Pravosudno tijelo izvršenja odlučuje, u rokovima i pod uvjetima utvrđenima ovom Okvirnom odlukom, treba li osoba biti predana.
2. Ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdavateljica uhidbenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije, posebno one u vezi s člancima 3. do 5. te s odredbama članka 8., budu žurno dostavljene te može postaviti rok za njihov primitak, uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz članka 17.
3. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog u bilo koje doba može pravosudnom tijelu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije.”

Nizozemsko pravo

- 8 Okvirna odluka 2002/584 prenesena je u nizozemsko pravo Wetom tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Zakon o provedbi Okvirne

odluke Vijeća Europske unije o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica) od 29. travnja 2004. (Stb. 2004., br. 195), kako je posljednje izmijenjen Zakonom od 22. veljače 2017. (Stb. 2017., br. 82).

Glavni postupci i prethodna pitanja

Predmet C-354/20 PPU

9. Officier van justitie (državni odvjetnik pri sudu, Nizozemska) podnio je 7. veljače 2020. Rechtbanku Amsterdam (Sud u Amsterdamu) zahtjev za izvršenje europskog uhidbenog naloga koji je 31. kolovoza 2015. izdao Sąd Okręgowy w Poznaniu (Okrušni sud u Poznaniu).
10. Tim se europskim uhidbenim nalogom traži uhićenje i predaja osobe L, poljskog državljanina bez domicila ili boravišta u Nizozemskoj, u svrhu kaznenog progona zbog trgovine opojnim drogama i posjedovanja krivotvorene osobne iskaznice.
11. Sud koji je uputio zahtjev ispitao je zahtjev za izvršenje navedenog europskog uhidbenog naloga na javnoj raspravi održanoj 10. ožujka 2020. Taj je sud 24. ožujka 2020. donio međupresudu, kojom se prekida provođenje postupka kako bi osoba L i državno odvjetništvo mogli iznijeti svoja pisana očitovanja o nedavnim zbivanjima na području vladavine prava u Poljskoj, kao i o njihovim posljedicama u pogledu obveza tog suda koje proizlaze iz presude od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586).
12. Na javnoj raspravi održanoj 12. lipnja 2020. nakon što su osoba L i državno odvjetništvo podnijeli svoja očitovanja, sud koji je uputio zahtjev donio je novu međupresudu, kojom je od državnog odvjetništva zatražio da postavi određena pitanja pravosudnom tijelu koje je izdalo predmetni europski uhidbeni nalog. Potonje je pravosudno tijelo 25. lipnja i 7. srpnja 2020. odgovorilo na postavljena pitanja, osim na ona koja se odnose na Sąd Najwyższy (Izba Dyscyplinarna) (Vrhovni sud, Disciplinsko vijeće, Poljska), u pogledu kojih je navelo da se sud koji je uputio zahtjev treba izravno obratiti Sądu Najwyższemu (Vrhovni sud).
13. Na zahtjev suda koji je uputio zahtjev, državno odvjetništvo ponovno je postavilo pitanje koje se odnosi na Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) pravosudnom tijelu koje je izdalo predmetni europski uhidbeni nalog kao i, putem Eurojusta, samom Sądu Najwyższemu (Vrhovni sud), ali mu oni nisu odgovorili.
14. Sud koji je uputio zahtjev upućuje na nekoliko nedavnih zbivanja u pogledu kojih ima dvojbe o neovisnosti poljskog pravosuđa, uključujući:
 - presude od 19. studenoga 2019., A. K. i dr. (Neovisnost Disciplinskog vijeća Vrhovnog suda) (C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982), kao i od 26. ožujka 2020., Miasto Łowicz i Prokurator Generalny (C-558/18 i C-563/18, EU:C:2020:234);
 - presudu Sąda Najwyższego (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (Vrhovni sud, Vijeće za radno pravo i pravo socijalnog osiguranja) od 5. prosinca 2019., u kojoj je taj sud, odlučujući u sporu u kojem je upućen zahtjev za prethodnu odluku u predmetu C-585/18, presudio da Krajowa Rada Sądownictwa (Državno sudbeno vijeće, Poljska) u svojem trenutačnom sastavu nije tijelo koje je nepristrano i neovisno o zakonodavnoj i izvršnoj vlasti;
 - tužbu zbog povrede obveze koju je Europska komisija podnijela protiv Republike Poljske (predmet C-791/19), kao i rješenje Suda od 8. travnja 2020., Komisija/Poljska (C-791/19 R, EU:C:2020:277);

- novi zakon o pravosudnom sustavu, koji je stupio na snagu 14. veljače 2020., a koji je Republika Poljska donijela 20. prosinca 2019., zbog kojeg je Komisija 29. travnja 2020. pokrenula postupak zbog povrede tako što je toj državi članici uputila pismo opomene u pogledu tog novog zakona, i
 - održavanje rasprave 9. lipnja 2020. pred Sądom Najwyższym (Izba Dyscyplinarna) (Vrhovni sud, Disciplinsko vijeće) u pogledu ukidanja imuniteta od kaznenog progona poljskom sucu i donošenja presude na taj datum.
- 15 Sud koji je uputio zahtjev smatra na temelju, među ostalim, tih novih elemenata, da se neovisnost poljskih sudova, uključujući neovisnost suda koji je izdao europski uhidbeni nalog o kojem je riječ u glavnom postupku, nije osigurala. Naime, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, poljski suci izloženi su opasnosti od pokretanja disciplinskog postupka pred tijelom čija neovisnost nije osigurana, osobito u slučaju u kojem ti suci provjeravaju pružaju li sudac ili sud jamstva neovisnosti koja se zahtijevaju pravom Unije.
- 16 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, kao prvo, postavlja se pitanje protivi li se pravu Unije to da pravosudno tijelo izvršenja izvrši europski uhidbeni nalog koji je izdalo pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog čija neovisnost više nije zajamčena, s obzirom na zbivanja koja su se dogodila nakon izdavanja tog uhidbenog naloga.
- 17 U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev smatra da iz presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu) (C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 74.), proizlazi da, čak i ako je tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog sudac ili sud, to tijelo mora pravosudnom tijelu izvršenja moći pružiti osiguranje da u izvršavanju svojih dužnosti povezanih s izdavanjem takvog uhidbenog naloga postupa neovisno. K tomu, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, sud koji je izdao europski uhidbeni nalog treba i dalje ispunjavati taj zahtjev čak i nakon izdavanja tog uhidbenog naloga jer se od njega može tražiti da obavi zadaće koje su neodvojivo povezane s izdavanjem europskog uhidbenog naloga, kao što je dostava dodatnih ili dopunskih informacija, u smislu članka 15. stavaka 2. i 3. Okvirne odluke 2002/584, ili pružanje jamstva u pogledu uvjeta zadržavanja ili prihvata predane osobe. Međutim, Sud još nije odlučio o pitanju treba li pravosudno tijelo izvršenja izvršiti europski uhidbeni nalog koji je izdalo pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog koji više ne ispunjava zahtjev djelotvorne sudske zaštite.
- 18 Kao drugo, u slučaju da se na prvo prethodno pitanje odgovori niječno, sud koji je uputio zahtjev ističe da iz nedavnih zbivanja navedenih u točki 14. ove presude proizlazi da postoje sustavni i opći nedostaci u pogledu neovisnosti poljskog pravosuđa, tako da pravo na neovisan sud više nije zajamčeno nijednoj osobi koja se mora pojaviti pred poljskim sudom. Stoga se postavlja pitanje je li takvo utvrđenje samo po sebi dovoljno kako bi se opravdalo neizvršenje europskog uhidbenog naloga a da pritom nije potrebno ispitati, kao što se to zahtijeva presudom od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 79.), osobnu situaciju osobe na koju se odnosi takav uhidbeni nalog.
- 19 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, na to pitanje treba odgovoriti potvrdno, neovisno o toj presudi koja se zapravo ne odnosi na slučajeve u kojima su sustavni i opći nedostaci u pogledu neovisnog pravosuđa takvi da se zakonodavstvom države članice izdateljice više ne jamči ta neovisnost.
- 20 Kao treće, u slučaju da se na drugo postavljeno pitanje odgovori niječno, sud koji je uputio zahtjev ističe da, iako se na pitanje upućeno pravosudnom tijelu koje izdaje europski uhidbeni nalog o kojem je riječ u glavnom postupku, koje se odnosi na Sąd Najwyższy (Izba Dyscyplinarna) (Vrhovni sud, Disciplinsko vijeće), nije odgovorilo, iz drugih izvora zna da je potonji sud nastavio odlučivati o predmetima koji se odnose na poljske sudove, čak i nakon donošenja rješenja Suda od 8. travnja 2020., Komisija/Poljska (C-791/19 R, EU:C:2020:277). U tim okolnostima sud koji je uputio zahtjev pita se je li to utvrđenje dovoljno kako bi se smatralo da postoje ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih

se vjeruje da će osoba na koju se odnosi europski uhidbeni nalog kao što je onaj u glavnom postupku biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede njezina temeljnog prava na pošteno suđenje, iako se na temelju njezine osobne situacije, prirode kaznenih djela zbog kojih se ta osoba progoni i činjeničnog konteksta na kojem se temelji izdavanje uhidbenog naloga ne može pretpostaviti da izvršna ili zakonodavna vlast izvršavaju pritisak na sudove države članice izdateljice kako bi utjecale na kazneni postupak koji je pokrenut protiv te osobe. Prema mišljenju tog suda, i na to pitanje treba odgovoriti potvrdno.

21 U tim je okolnostima Rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Protivi li se Okvirnoj odluci [2002/584], članku 19. stavku 1. drugom podstavku UEU-a i/ili članku 47. drugom stavku Povelje to da pravosuđe tijelo izvršenja izvrši [europski uhidbeni nalog] koji je izdao sud ako je nacionalno zakonodavstvo države članice izdateljice nakon izdavanja tog [europskog uhidbenog naloga] bilo izmijenjeno tako da sud više ne ispunjava zahtjeve djelotvorne sudske zaštite, odnosno djelotvorne pravne zaštite jer to zakonodavstvo više ne može jamčiti njegovu neovisnost?

2. Protivi li se stvarno Okvirnoj odluci [2002/584] i članku 47. drugom stavku Povelje to da pravosuđe tijelo izvršenja izvrši [europski uhidbeni nalog] ako je utvrdilo da u državi članici izdateljici za svaku osumnjičenu osobu, pa stoga i za traženu osobu, neovisno o sudovima te države koji su nadležni za postupak protiv tražene osobe, njezinoj osobnoj situaciji, prirodi kaznenog djela zbog kojeg se progoni i činjeničnog konteksta na kojem se [europski uhidbeni nalog] temelji, postoji stvarna opasnost od povrede njezina temeljnog prava na neovisan sud, koja je povezana s time da sudovi države članice izdateljice zbog sustavnih i općenitih nedostataka više nisu neovisni?

3. Protivi li se Okvirnoj odluci [2002/584] i članku 47. drugom stavku Povelje to da pravosuđe tijelo izvršenja izvrši [europski uhidbeni nalog] ako je utvrdilo da:

- u državi članici izdateljici za svaku osumnjičenu osobu postoji stvarna opasnost povrede njezina temeljnog prava na pošteno suđenje koja je povezana sa sustavnim i općenitim nedostacima u pogledu neovisnosti pravosuđa te države članice,
- ti sustavni i općeniti nedostaci stoga ne samo da mogu utjecati, nego i stvarno utječu na sudove te države članice nadležne za postupak protiv tražene osobe, i
- stoga postoje ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će tražena osoba biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede svojeg temeljnog prava na neovisan sud i, stoga, bitnog sadržaja svojeg temeljnog prava na pošteno suđenje,

čak i ako tražena osoba neovisno o tim sustavnim i općenitim nedostacima nije izrazila nikakvu specifičnu zabrinutost te njezina osobna situacija, priroda kaznenog djela zbog kojeg se progoni i činjenični kontekst na kojem se temelji [europski uhidbeni nalog], neovisno o tim sustavnim i općenitim nedostacima, ne potiču bojazan da će izvršna i/ili zakonodavna vlast u okviru spornog kaznenog postupka konkretno vršiti pritisak ili će na njega utjecati?”

Predmet C-412/20 PPU

22 Državno odvjetništvo podnijelo je 23. lipnja 2020. Rechtbanku Amsterdam (Sud u Amsterdamu) zahtjev za izvršenje europskog uhidbenog naloga koji je 26. svibnja 2020. izdao Sąd Okręgowy w Sieradzu (Okružni sud u Sieradzu).

- 23 Tim se europskim uhidbenim nalogom traži uhićenje i predaja osobe P u svrhu izvršenja preostalog dijela kazne oduzimanja slobode koju je osobi P presudom od 18. srpnja 2019. izrekao Sąd Rejonowy w Wieluniu (Općinski sud u Wieluńu, Poljska). Sud koji je uputio zahtjev navodi da je osoba P osuđena zbog različitih kaznenih djela prijetnji i nasilja koja je sva počinila tijekom pet godina nakon odslužene kazne oduzimanja slobode u trajanju od šest mjeseci ili dulje, koja mu je izrečena zbog sličnih kaznenih djela.
- 24 Sud koji je uputio zahtjev upućuje na obrazloženja navedena u zahtjevu za prethodnu odluku na koji se odnosi predmet C-354/20 PPU. Pojašnjava da, prema njegovu mišljenju, sud koji izdaje europski uhidbeni nalog treba ispunjavati uvjete potrebne za osiguranje djelotvorne sudske zaštite kad se predaja tražene osobe zahtijeva radi kaznenog progona kao i kad se predaja zahtijeva radi izvršenja kazne oduzimanja slobode. Dodaje da se u predmetu C-412/20 PPU europski uhidbeni nalog o kojem je riječ u glavnom postupku izdao nakon nedavnih zbivanja navedenih u točki 14. ove presude.
- 25 U tim je okolnostima Rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Protivi li se stvarno Okvirnoj odluci [2002/584], članku 19. stavku 1. drugom podstavku [UEU-a] i/ili članku 47. drugom stavku [Povelje] to da pravosudno tijelo izvršenja izvrši europski uhidbeni nalog koji je izdao neki sud iako taj sud ne ispunjava uvjete potrebne za djelotvornu sudsku zaštitu niti ih je ispunjavao u trenutku izdavanja europskog uhidbenog naloga jer se zakonodavstvom države članice izdateljice ne jamči neovisnost tog suda niti je ona bila zajamčena već u trenutku izdavanja europskog uhidbenog naloga?”

Postupak pred Sudom

- 26 Sud koji je uputio zahtjev zatražio je provedbu hitnog prethodnog postupka, predviđenog člankom 107. Poslovnika Suda. U prilog svojim zahtjevima pozvao se na činjenicu da je osobi L i osobi P trenutačno oduzeta sloboda.
- 27 Kao prvo, valja istaknuti da se ovi zahtjevi za prethodnu odluku odnose, među ostalim, na tumačenje Okvirne odluke 2002/584 koja je dio područjâ iz glave V. trećeg dijela UFEU-a, koja se odnosi na područje slobode, sigurnosti i pravde. Na te se zahtjeve stoga može primijeniti hitni prethodni postupak.
- 28 Kao drugo, prema sudskoj praksi Suda, treba uzeti u obzir okolnost da je osobi na koju se odnosi glavni predmet u ovom trenutku oduzeta sloboda te da njezino zadržavanje u pritvoru ovisi o rješavanju glavnog postupka (presuda od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 38. i navedena sudska praksa).
- 29 Doista, mjera pritvora protiv osobe L je, u skladu s pojašnjenjima koja je dao sud koji je uputio zahtjev, određena u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga izdanog protiv predmetne osobe. Što se tiče osobe P, iako je sud koji je uputio zahtjev naveo da se tijekom podnošenja Sudu zahtijeva za prethodnu odluku u predmetu C-412/20 PPU još uvijek nalazila u pritvoru radi izvršenja kazne oduzimanja slobode koju joj je izrekao nizozemski sud, ipak je pojasnio da je taj pritvor završio 20. listopada 2020. i da je osoba P sljedeći dan smještena u pritvor u svrhu izvršenja europskog uhidbenog naloga koji se protiv nje izdao.
- 30 U tim je okolnostima četvrto vijeće Suda, na prijedlog suca izvjestitelja i nakon saslušanja nezavisnog odvjetnika, 12. kolovoza odnosno 10. rujna 2020. odlučilo prihvatiti zahtjeve nacionalnog suda da se o predmetnim zahtjevima za prethodnu odluku odluči u hitnom prethodnom postupku.

- 31 Osim toga, odlučio je uputiti predmete C-354/20 PPU i C-412/20 PPU Sudu radi njihove dodjele velikom vijeću.
- 32 Odlukom Suda od 15. rujna 2020. predmeti C-354/20 PPU i C-412/20 PPU spojeni su u svrhu usmenog dijela postupka i donošenja presude s obzirom na njihovu povezanost.

O prethodnim pitanjima

- 33 Svojim pitanjima u tim dvama predmetima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 6. stavak 1. i članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti na način da, kad pravosudno tijelo izvršenja koje je pozvano odlučiti o predaji osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog raspolaže elementima kojima se dokazuju sustavni ili opći nedostaci u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici tog uhidbenog naloga koji su postojali u trenutku izdavanja tog naloga ili koji su nastali nakon tog izdavanja, to tijelo može uskratiti svojstvo „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog” sudu koji je izdao navedeni uhidbeni nalog i može pretpostaviti da postoje ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će ta osoba, u slučaju predaje potonjoj državi članici, biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede njezina temeljnog prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 47. drugim stavkom Povelje, a da pritom ne provede konkretnu i preciznu provjeru kojom se uzimaju u obzir, među ostalim, osobna situacija navedene osobe, priroda predmetnog kaznenog djela i činjenični kontekst na kojem se temelji navedeno izdavanje.
- 34 Kako bi se odgovorilo na postavljena pitanja, valja, kao prvo, odrediti treba li članak 6. stavak 1. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti na način da pravosudno tijelo izvršenja može uskratiti svojstvo „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog”, u smislu te odredbe, sudu koji je izdao europski uhidbeni nalog samo zbog toga što raspolaže elementima kojima se dokazuju sustavni ili opći nedostaci u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici koji su postojali u trenutku izdavanja tog uhidbenog naloga ili koji su nastali nakon tog izdavanja.
- 35 U tom pogledu valja podsjetiti da načelo uzajamnog povjerenja između država članica pa tako i načelo uzajamnog priznavanja, koje se i sâmo temelji na uzajamnom povjerenju između potonjih država, u pravu Unije imaju ključnu važnost s obzirom na to da omogućavaju stvaranje i održavanje područja bez unutarnjih granica. Konkretnije, načelo uzajamnog povjerenja obvezuje svaku državu članicu, osobito u kontekstu područja slobode, sigurnosti i pravde, da, osim u iznimnim okolnostima, smatra da sve ostale države članice poštuju pravo Unije i, konkretnije, njime priznata temeljna prava (mišljenje 2/13 od 18. prosinca 2014., EU:C:2014:2454, t. 191., kao i presuda od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickau), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 43.).
- 36 Kad je riječ o, osobito, Okvirnoj odluci 2002/584, iz njezine uvodne izjave 6. proizlazi da je njome uspostavljen europski uhidbeni nalog „prva [...] konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra ‚kamenom temeljcem’ pravosudne suradnje”. Kao što je to Sud istaknuo, to se načelo primjenjuje u članku 1. stavku 2. te okvirne odluke, kojim se uspostavlja pravilo u skladu s kojim su države članice obvezne izvršiti svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja i u skladu s odredbama te okvirne odluke (presuda od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 41.).
- 37 Iz toga slijedi da pravosudna tijela izvršenja u načelu mogu odbiti izvršiti takav nalog samo zbog taksativno navedenih razloga za neizvršenje koji su propisani Okvirnom odlukom 2002/584, a izvršenje europskog uhidbenog naloga može se uvjetovati samo jednim od uvjeta koji su taksativno navedeni u članku 5. te okvirne odluke. Slijedom toga, izvršenje europskog uhidbenog naloga je načelo, a odbijanje izvršenja zamišljeno je kao iznimka koja se mora usko tumačiti (presuda od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 41. i navedena sudska praksa).

- 38 Međutim, načelo uzajamnog priznavanja pretpostavlja da se samo europski uhidbeni nalozi u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 moraju izvršiti u skladu s njezinim odredbama, čime se zahtijeva da takav nalog, koji se u toj odredbi kvalificira kao „sudska odluka”, izdaje „pravosudno tijelo”, u smislu članka 6. stavka 1. te okvirne odluke (presuda od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickau), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 46. i navedena sudska praksa). Potonji pojam podrazumijeva da predmetno tijelo u izvršavanju svojih dužnosti povezanih s izdavanjem europskog uhidbenog naloga postupa neovisno (vidjeti u tom smislu presudu od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickau), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 74. i 88.).
- 39 U tom pogledu valja podsjetiti da je zahtjev neovisnosti suda dio bitnog sadržaja temeljnog prava na pošteno suđenje, koje je, pak, od ključne važnosti kao jamstvo zaštite svih prava koja osobe ostvaruju iz prava Unije i očuvanja zajedničkih vrijednosti država članica navedenih u članku 2. UEU-a, među ostalim, vrijednosti vladavine prava (presuda od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 48.).
- 40 U tim je okolnostima na svakoj državi članici, kako bi se zajamčila puna primjena načela uzajamnog povjerenja i priznavanja na kojima se temelji funkcioniranje mehanizma europskog uhidbenog naloga uvedenog Okvirnom odlukom 2002/584, da pod krajnjim nadzorom Suda osigura očuvanje neovisnosti pravosuđa, a da se pritom suzdrži od svake mjere koja bi mogla ugroziti tu neovisnost.
- 41 Međutim, pravosudno tijelo izvršenja koje raspolaže elementima kojima se dokazuju sustavni ili opći nedostaci u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici koji su postojali u trenutku izdavanja europskog uhidbenog naloga ili koji su nastali nakon tog izdavanja ne može uskratiti svojstvo „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog”, u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584, svakom sucu i svakom sudu te države članice koji po definiciji djeluje potpuno neovisno od izvršne vlasti.
- 42 Naime, postojanje takvih nedostataka nema nužno utjecaj na svaku odluku koju sudovi navedene države članice mogu donijeti u svakom pojedinom slučaju.
- 43 Suprotnim tumačenjem ograničenja koja mogu imati načela uzajamnog povjerenja i priznavanja proširila bi se iznad „iznimnih okolnosti”, u smislu sudske prakse navedene u točki 35. ove presude, čime bi se došlo do općenitog izuzimanja iz primjene tih načela u okviru europskih uhidbenih naloga koje izdaju sudovi države članice na koju se odnose ti nedostaci.
- 44 Uostalom, to tumačenje značilo bi da se nijedan sud te države članice više ne može smatrati „sudom” za potrebe primjene drugih odredbi prava Unije, osobito članka 267. UFEU-a (vidjeti u tom pogledu presudu od 27. veljače 2018., Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, t. 38. i 43.).
- 45 Zaključcima iz presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickau) (C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), koje navodi sud koji je uputio zahtjev, ne mogu se dovesti u pitanje prethodna razmatranja.
- 46 Naime, Sud je u toj presudi najprije podsjetio na to da izraz „pravosudno tijelo”, iz članka 6. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584, ne obuhvaća samo suce ili sudove države članice, već ga, u širem smislu, valja tumačiti na način da obuhvaća tijela koja sudjeluju u kaznenom sudovanju u toj državi članici, za razliku od, primjerice, ministarstava ili službi policije, koji su dio izvršne vlasti (presuda od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickau), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 50.).

- 47 Nadalje, Sud je smatrao da pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog mora pravosudnom tijelu izvršenja moći pružiti osiguranje da, s obzirom na jamstva pravnog poretka države članice izdavanja, u izvršavanju svojih dužnosti povezanih s izdavanjem europskog uhidbenog naloga postupa neovisno. Pojasnio je da ta neovisnost zahtijeva postojanje pravila koja se odnose na pravni položaj i ustrojstvo, koja mogu jamčiti da pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog u okviru donošenja odluke o izdavanju takvog uhidbenog naloga nije izloženo nikakvom riziku podređenosti, osobito, pojedinačnoj uputi izvršne vlasti (presuda od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 74.).
- 48 Sud je tako presudio da predmetna državna odvjetništva u predmetima u kojima je donesena ta presuda ne ispunjavaju zahtjev neovisnosti povezan s pojmom „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog”, u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584, ne na temelju elemenata koji upućuju na dokaze o postojanju sustavnih ili općih nedostataka u pogledu neovisnosti pravosuđa države članice kojoj pripadaju ta državna odvjetništva, nego zbog pravila koja se odnose na pravni položaj i ustrojstvo, koja je ta država članica donijela na temelju postupovne autonomije, kojima se navedena državna odvjetništva stavljaju u odnos zakonske podređenosti u odnosu na izvršnu vlast i izlaže ih se opasnosti od podložnosti pojedinačnim nalogima ili uputama te vlasti u okviru donošenja odluke o izdavanju europskog uhidbenog naloga.
- 49 Doista, u Uniji prava zahtjevom neovisnosti sudova isključuje se da se ti sudovi u bilo kojem pogledu mogu nalaziti u hijerarhijskom ili podređenom odnosu i da mogu primati naloge ili upute ikoje vrste (vidjeti u tom smislu presude 27. veljače 2018., Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, t. 44.; od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 63., kao i od 21. siječnja 2020., Banco de Santander, C-274/14, EU:C:2020:17, t. 57.).
- 50 U tim se okolnostima iz presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu) (C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), ne može zaključiti da su sustavni ili opći nedostaci u pogledu neovisnosti pravosuđa države članice izdavateljice, neovisno o tome koliko su ozbiljni, sami po sebi dovoljni kako bi se pravosudnom tijelu izvršenja omogućilo da smatra da svi sudovi te države članice nisu obuhvaćeni pojmom „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog”, u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584.
- 51 Kao drugo, valja odrediti treba li članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti na način da, kad pravosudno tijelo izvršenja koje je pozvano odlučiti o predaji osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog raspolaže elementima kojima se dokazuje da postoji stvarna opasnost od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 47. drugim stavkom Povelje zbog sustavnih ili općih nedostataka u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici, to tijelo može pretpostaviti da postoje ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će ta osoba biti izložena takvoj opasnosti u slučaju njezine predaje potonjoj državi članici a da pritom ne provede konkretnu i preciznu provjeru kojom se uzimaju u obzir, među ostalim, osobna situacija navedene osobe, priroda predmetnog kaznenog djela kao i činjenični kontekst na kojem se temelji to izdavanje.
- 52 U tom pogledu valja podsjetiti da je u presudi od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 79.), Sud presudio da članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584 treba tumačiti na način da u slučaju kad pravosudno tijelo izvršenja koje je pozvano odlučiti o predaji osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog radi kaznenog progona raspolaže elementima, poput onih koji su navedeni u Komisijinu obrazloženom prijedlogu donesenom primjenom članka 7. stavka 1. UEU-a, a koji upućuju na dokaze o postojanju stvarne opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 47. drugim stavkom Povelje zbog sustavnih ili općih nedostataka u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici, tada to tijelo mora konkretno i precizno provjeriti s obzirom na osobnu situaciju te osobe, prirodu kaznenog djela zbog kojeg se progona te činjenični kontekst na kojima se europski uhidbeni

nalog temelji, a uzimajući u obzir informacije koje ta država članica pruži primjenom članka 15. stavka 2. te okvirne odluke, postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će navedena osoba biti izložena takvoj opasnosti u slučaju predaje potonjoj državi članici.

- 53 Iz toga proizlazi da mogućnost da se odbije izvršenje europskog uhidbenog naloga na temelju članka 1. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584, koji se tumači u toj presudi, pretpostavlja ispitivanje u dvije faze.
- 54 U okviru prve faze, pravosudno tijelo izvršenja predmetnog europskog uhidbenog naloga treba odrediti postoje li objektivni, vjerodostojni, precizni i odgovarajuće aktualizirani elementi koji upućuju na dokaze o postojanju stvarne opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 47. drugim stavkom Povelje zbog sustavnih ili općih nedostataka u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici (vidjeti u tom smislu presudu od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 61.).
- 55 U okviru druge faze, to tijelo treba konkretno i precizno provjeriti mogu li ti nedostaci utjecati na sudove koji su u toj državi članici nadležni za vođenje postupaka kojima će biti podvrgnuta tražena osoba i postoje li, uzimajući u obzir osobnu situaciju te osobe, prirodu kaznenog djela zbog kojeg se progoni i činjenični kontekst na kojem se temelji izdavanje tog uhidbenog naloga, te s obzirom na informacije koje eventualno pruži navedena država članica na temelju članka 15. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584, ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će navedena osoba biti izložena takvoj opasnosti u slučaju predaje potonjoj državi članici (vidjeti u tom smislu presudu od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 74. do 77.).
- 56 Valja naglasiti, kao što se na to podsjetilo u točkama 53. do 55. ove presude, da obje faze tog ispitivanja podrazumijevaju analizu informacije dobivene na temelju različitih kriterija, tako da se te faze trebaju razlikovati.
- 57 U tom pogledu valja podsjetiti da, kao što proizlazi iz uvodne izjave 10. Okvirne odluke 2002/584, primjena mehanizma europskog uhidbenog naloga može biti suspendirana samo u slučaju da neka država članica ozbiljno i neprekidno krši načela iz članka 2. UEU-a, uključujući kršenje vladavine prava, pri čemu to kršenje utvrđuje Europsko vijeće u skladu s odredbama članka 7. stavka 2. UEU-a, s posljedicama predviđenima u stavku 3. tog članka.
- 58 Sud je tako presudio da bi pravosudno tijelo izvršenja bilo dužno automatski odbiti izvršenje svakog europskog uhidbenog naloga koji izda država članica izdavateljica, pri čemu ne bi moralo provesti nikakvu konkretnu ocjenu stvarne opasnosti od izloženosti dotične osobe povredi bitnog sadržaja njezina temeljnog prava na pošteno suđenje, samo u slučaju kada postoji odluka Europskog vijeća, poput one koja se predviđene u prethodnoj točki, slijedom čega Vijeće suspendira primjenu Okvirne odluke 2002/584 u pogledu dotične države članice (presuda od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 72.).
- 59 Međutim, kad bi se priznalo da se na temelju sustavnih ili općih nedostataka u pogledu neovisnosti pravosuđa države članice izdavateljice, neovisno o tome koliko su ozbiljni, može pretpostaviti da u odnosu na osobu protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog postoje ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će ta osoba biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede svojeg temeljnog prava na pošteno suđenje u slučaju njezine predaje toj državi članici, čime bi se opravdalo neizvršenje tog uhidbenog naloga, to bi dovelo do automatskog odbijanja da se izvrši svaki uhidbeni nalog koji izda navedena država članica i stoga do suspenzije provedbe mehanizma europskog uhidbenog naloga u odnosu na tu državu članicu, unatoč tomu što Europsko vijeće i Vijeće nisu donijeli odluke koje se predviđaju u prethodnoj točki.

- 60 Slijedom toga, u nedostatku takvih odluka, iako utvrđenje pravosudnog tijela izvršenja europskog uhidbenog naloga o postojanju elemenata kojima se dokazuju sustavni ili opći nedostaci u pogledu neovisnosti pravosuđa države članice izdavateljice ili o povećanju takvih nedostataka, treba, kao što je to u biti istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 76. svojeg mišljenja, potaknuti to tijelo da bude oprezno, to se tijelo, suprotno tomu, ne može samo na temelju tog utvrđenja suzdržati od provođenja druge faze ispitivanja navedenog u točkama 53. do 55. ove presude.
- 61 Naime, na tom je tijelu da u okviru te druge faze ocijeni, po potrebi s obzirom na takvo povećanje, postoje li, uzimajući u obzir osobnu situaciju osobe čija se predaja zahtijeva predmetnim europskih uhidbenim nalogom, prirodu kaznenog djela zbog kojeg se ta osoba progoni i činjenični kontekst na kojem se temelji izdavanje tog uhidbenog naloga, poput izjava tijela javnih vlasti koje mogu utjecati na ispitivanje pojedinačnog slučaja, te s obzirom na informacije koje mu je dostavilo pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog na temelju članka 15. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584, ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će navedena osoba, nakon predaje državi članici izdavateljici, biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede njezina prava na pošteno suđenje. Ako ti razlozi postoje, pravosudno tijelo izvršenja treba se suzdržati, na temelju članka 1. stavka 3. te okvirne odluke, od izvršenja predmetnog europskog uhidbenog naloga. U suprotnom slučaju treba izvršiti potonji nalog u skladu s načelnom obvezom utvrđenom u članku 1. stavku 2. navedene okvirne odluke.
- 62 U tom pogledu valja dodati da je cilj mehanizma europskog uhidbenog naloga osobito borba protiv toga da tražena osoba koja se nalazi na državnom području različitom od onog na kojem je navodno počinila povredu ne ostane nekažnjena (vidjeti u tom smislu presudu od 6. prosinca 2018., IK (Izvršenje dodatne kazne), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, t. 39.).
- 63 Tom se cilju protivi tumačenje članka 1. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584 prema kojem je postojanje ili povećanje sustavnih ili općih nedostataka u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici samo po sebi dovoljno da se opravda odbijanje izvršavanja europskog uhidbenog naloga koji izda pravosudno tijelo te države članice.
- 64 Naime, takvo tumačenje podrazumijeva veliku opasnost od toga da ostanu nekažnjene osobe koje bježe pred pravdom nakon što im je izrečena osuđujuća presuda ili koje su osumnjičene za počinjenje kaznenog djela, iako ne postoje elementi, koji se odnose na osobnu situaciju tih osoba, na temelju kojih se može smatrati da su te osobe izložene stvarnoj opasnosti od povrede svojeg temeljnog prava na pošteno suđenje, u slučaju njihove predaje državi članici izdavateljici predmetnog europskog uhidbenog naloga.
- 65 Što se tiče pitanja mora li pravosudno tijelo izvršenja, ovisno o slučaju, uzeti u obzir sustavne ili opće nedostatke u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici koji su nastali nakon izdavanja europskog uhidbenog naloga čije se izvršenje traži, valja podsjetiti da u skladu s člankom 1. stavkom 1. Okvirne odluke 2002/584 europski uhidbeni nalog može izdati država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice zbog vođenja kaznenog progona i izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.
- 66 U slučaju da europski uhidbeni nalog izda država članica s ciljem predaje tražene osobe zbog kaznenog progona, kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku u predmetu C-354/20 PPU, pravosudno tijelo izvršenja mora, kako bi konkretno i precizno ocijenilo postoje li u okolnostima slučaja ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će ta osoba, nakon te predaje, biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede svojeg temeljnog prava na pošteno suđenje, razmotriti, među ostalim, u kojoj mjeri sustavni ili opći nedostaci u pogledu neovisnosti pravosuđa države članice izdavateljice mogu utjecati na sudove koji su u toj državi članici nadležni za vođenje postupaka kojima će biti podvrgnuta navedena osoba (vidjeti u tom smislu presudu od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 68. i 74.). Slijedom toga, to razmatranje podrazumijeva da se uzme u obzir utjecaj takvih nedostataka koji su nastali nakon izdavanja predmetnog europskog uhidbenog naloga.

- 67 To je slučaj i kad je riječ o europskom uhidbenom nalogu koji izda država članica s ciljem predaje tražene osobe zbog izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode kad se protiv te osobe, nakon njezine eventualne predaje, vodi novi sudski postupak, ovisno o slučaju zbog podnošenja pravnog lijeka koji se odnosi na izvršenje te kazne zatvora ili tog naloga za oduzimanje slobode ili pravnog lijeka protiv sudske odluke čije se izvršenje traži tim europskim uhidbenim nalogom.
- 68 Međutim, u tom drugom slučaju pravosudno tijelo izvršenja mora razmotriti i u kojoj su mjeri sustavni ili opći nedostaci koji su postojali u državi članici izdavateljici u trenutku izdavanja europskog uhidbenog naloga u okolnostima slučaja utjecali na neovisnost suda te države članice koji je propisao kaznu zatvora ili nalog za oduzimanje slobode čije se izvršenje traži tim europskim uhidbenim nalogom.
- 69 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti da članak 6. stavak 1. i članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584 treba tumačiti na način da, kad pravosudno tijelo izvršenja koje je pozvano odlučiti o predaji osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog raspolaže elementima kojima se dokazuju sustavni ili opći nedostaci u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici tog uhidbenog naloga koji su postojali u trenutku izdavanja tog naloga ili koji su nastali nakon tog izdavanja, to tijelo ne može uskratiti svojstvo „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog” sudu koji je izdao navedeni uhidbeni nalog i ne može pretpostaviti da postoje ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će ta osoba, u slučaju njezine predaje potonjoj državi članici, biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede njezina temeljnog prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 47. drugim stavkom Povelje a da pritom ne provede konkretnu i preciznu provjeru kojom se uzimaju u obzir, među ostalim, osobna situacija navedene osobe, priroda predmetnog kaznenog djela i činjenični kontekst na kojem se temelji navedeno izdavanje, poput izjava tijela javnih vlasti koje mogu utjecati na ispitivanje pojedinačnog slučaja.

Troškovi

- 70 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (veliko vijeće) odlučuje:

Članak 6. stavak 1. i članak 1. stavak 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da, kad pravosudno tijelo izvršenja koje je pozvano odlučiti o predaji osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog raspolaže elementima kojima se dokazuju sustavni ili opći nedostaci u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici tog uhidbenog naloga koji su postojali u trenutku izdavanja tog naloga ili koji su nastali nakon tog izdavanja, to tijelo ne može uskratiti svojstvo „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog” sudu koji je izdao navedeni uhidbeni nalog i ne može pretpostaviti da postoje ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će ta osoba, u slučaju njezine predaje potonjoj državi članici, biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede njezina temeljnog prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 47. drugim stavkom Povelje Europske unije o temeljnim pravima, a da pritom ne provede konkretnu i preciznu provjeru kojom se uzimaju u obzir, među ostalim, osobna situacija navedene osobe, priroda predmetnog kaznenog djela i činjenični kontekst na kojem se temelji navedeno izdavanje, poput izjava tijela javnih vlasti koje mogu utjecati na ispitivanje pojedinačnog slučaja.

Potpisi